

YAY

Dejan Kaludjerović
Müsaibələr: Azərbaycan

27 noyabr 2014 > 19 yanvar 2015

Y A Y G A L L E R Y

Dejan Kaludjerović

Conversations – Azerbaijan

27th November 2014 > 19th January 2015

Şəxsiyyətin formalaşmasını, təmsilçilik formalarının sabitliyini təhlil etmək məqsədilə Dejan Kaludjeroviç 1990-cı illərin ortalarından – peşə karyerasının Belqradada başladığı vaxtdan öz yaradıcılığını istehlakçı yanaşmanın uşaqlıq dövrü ilə necə uzlaşdığının tədqiqatına çevirdi. Onun yaratdığı rəngkarlıq və qrafika işləri, obyekt, video-film və instalyasiyalar, əksər hallarda, müəyyən təkrar işlənmə proseslərini, surət çıxarmanı, hərəkətlərin təkrarlanmasını əks etdirirlər. Mexaniki çoxalmanı təqlid edən cizgilərlə o, populyar mədəniyyətə hopdurulmuş darıxdırıcı yeknəsəqliyi tənqid edir.

Qoran Petroviç Lotina

Since the beginning of his career in Belgrade in the mid-1990s, Dejan Kaludjerović has been exploring the conjunction between consumerism and childhood, analyzing identity formation and the stability of representational forms. Most of his paintings, drawings, objects, videos and installations employ the processes of recycling, copying and reenacting, thus creating patterns that simulate mechanical reproduction, and criticize homogeneity embedded in popular culture.

Goran Petrović Lotina

Rəssamın təqdimat sözü

Mənim işim, əsas etibarilə, məsuliyyət və manipulyasiya mövzularını əhatə edir. Başqa sözlə, KİV-lərin, təhsil sistemlərinin, ailə vəziyyətinin cəmiyyətə necə təsir göstərdiyini hədəfə alır. Mənim işim – görüntünün necə Qərb mədəniyyətində, cəmiyyətin qorxu və zorakılığa tutulmasında, kapitalizmin struktur və mexanizmlərində mühüm rol oynamasının araşdırmasıdır; yəni, araşdırdığım – kapitalist sisteminin necə “məharətlə” uşaq, zorakılıq və seks görüntülərindən KİV-lərdə istifadə və manipulyasiya etdiyinin araşdırması. Mənim işim, uşaqların müxtəlif mərhələlərdə cəmiyyət tərəfindən necə başa düşüldüyünü və bunun sosial təfəkkürlə necə uzlaşdığı sualını ortaya qoyur. Mən uşaqların istismar olunması və uşaq görüntülərindən kommersiya məqsədləri üçün istifadə olunması problemi ilə maraqlanıram.

Mənim yaradıcılıq üsullarım foto ilə rəssamlığın, fiqurla zəminin, perspektivlə əks-perspektivin bir-birinə keçməsinə, qovuşmasına əks etdirir. Bundan əlavə, mən gizli ilə aşkarın, biixtiyar alınanla hazırlanmışın, keçmişlə indinin, şəxsi ilə ictimainin, uşaqla böyüyün, təhlükəli ilə zərərsizin eyniköklü qoşalığ təşkil etdiklərini – dixotomiyalarını da tədqiq edirəm.

Artist Statement

My work is mainly concerned with issues of responsibility and manipulation. In other words, the ways in which mass media, educational systems or family circumstances influence society. My work explores the central role of image in Western society, the social obsession with fear and violence and the structure and mechanisms of capitalism; and how the capitalist system is using and manipulating the images of children, violence and sexuality in the media. My work questions how society perceives children in different stages and how this is connected with social ideologies. I am interested in the problem of the exploitation of children and the use of their images for commercial purposes.

My practice reflects the interweaving of photography and painting by hand, figures and backgrounds, as well as perspective and inverse perspective. Furthermore, I am exploring the dichotomies of hidden versus revealed, spontaneous versus constructed, past versus present, personal versus social, juvenile versus mature and dangerous versus harmless.

Rəssam haqqında

Dejan Kaludjeroviç sabiq Yuqoslaviyanın paytaxtı Belqradda dünyaya göz açıb. Çeşidli təsviri sənət sahələrində əldə etdiyi nailiyyətlərə görə ona Avstriyanın fəxri vətəndaşı adı verilib. Vyanada Tətbiqi Sənət Akademiyasında oxuduğu sinfin rəhbəri Ervin Vurm olmuşdur. Təsviri sənət üzrə magistr dərəcəsini 2004-cü ildə Belqrad İncəsənət Akademiyasında alıb.

Şəxsiyyətin formalaşmasını, təmsilçilik formalarının sabitliyini təhlil etmək məqsədilə Dejan Kaludjeroviç elə 1990-cı illərin ortalarından – peşə karyerasının Belqradda başladığı vaxtdan öz yaradıcılığını istehlakçı yanaşmanın uşaqlıq dövrü ilə necə uzlaşdığına tədqiqatə çevirdi. Onun yaratdığı rəngkarlıq və qrafika işləri, obyekt, video-film və instalyasiyalar, əksər hallarda, müəyyən təkrar işlənmə proseslərini, surət çıxarmanı, hərəkətlərin təkrarlanmasını əks etdirirlər. Mexaniki çoxalmanı təqlid edən cizgilərlə o, populyar mədəniyyətə hopdurulmuş darıxdırıcı yeknəsəqliyi tənqid edir.

Kaludjeroviçin əsərləri bir çox şəxsi və dövlət kolleksiyalarında yer alıblar, o cümlədən MUSA, KONTAKT, STRABAG, Vyanadakı Artothek des Bundes, Zaltsburqdakı Museum der Moderne, October Salon Collection, Belqrad Şəhər Müzeyi, Berlindəki APT və s. kolleksiya və muzeylərdə nümayiş etdirilir.

Onun əsərləri Avropada, ABŞ-da, Avstraliyada və Asiyada dünya miqyaslı qrup və fərdi sərgilərdə nümayiş etdirilib: Artium Museum, İspaniya; Kunstlerhaus Vyana; Santa Maria delle Croci Ravenna (fərdi); Belqrad Müasir İncəsənət Muzeyi (fərdi); 1-ci

və 4-cü Beynəlxalq Pekin İncəsənət Biennalesi; CAC Vilnüs, Voyevodina Müasir İncəsənət Muzeyi; Cittadellarte-Fondazione Pistoletto, İtaliya; Essl Museum (fərdi); Tokio Möcüzələr Məkanı – Müasir İncəsənət İnstitutu; Kunstpavillion Innsbruk; 28-ci Beynəlxalq Lyublyana Qrafika Sənəti Biennalesi; Kunsthalle Krems; 43-cü, 44-cü, 45-ci, 46-cı və 55-ci Beynəlxalq Oktyabr Sərgisi, Belqrad; Sent-Etyen Müasir İncəsənət Muzeyi; 2-ci Buxarest Gənc Rəssamlar Biennalesi; Landesgalerie Linz am OÖ Landesmuseum, Linz; Praqa Kvadriennalesi və Manifesta 4 (arxiv layihəsi), Frankfurt, Almaniya.

Sazmanab Müasir İncəsənət Mərkəzinin (Tehran, İran) 2015-ci il üçün Art-Rezident proqramını qazanıb, həmçinin YARAT-ın (Bakı, Azərbaycan) 2014-cü il üzrə Art-Rezidenti – yaradıcı ezam-sakinidir. 55-ci Beynəlxalq Oktyabr Sərgisinin (Belqrad, 2014) mükafatını qazanıb. 2011-ci ilin Atelier Tokyo qalibidir (Bundesministerium für Unterricht, Kunst und Kultur tərəfindən təmin olunan 6-aylıq emalatxana və səfər təqaüdü). 2008-ci ilin CEC ARTSLINK qalibidir (Şərqi Avropa ölkələrinin menecerləri və rəssamları üçün təşkil olunan bu proqram çərçivəsində ABŞ-ın Santa-Monika şəhərindəki “18-ci küçə” İncəsənət Mərkəzinə Art-Rezident ezamiyyəti də nəzərdə tutulmuşdu). 2005-ci ildə Cittadellarte – Fondazione Pistoletto (İtaliya) tərəfindən təqdim olunan Unidee Art-Rezident proqramını və 2002-ci ildə Kultur Kontakt (Vyana, Avstriya) tərəfindən təqdim olunan 3-aylıq Art-Rezident proqramını qazanıb.

Yaşayıb çalışdığı yer Vyana və Belqrad şəhərləridir

Artist bio

Dejan Kaludjerović was born in Belgrade, ex-Yugoslavia. For his achievements in the visual arts, he has been granted honorary Austrian citizenship. He studied in the class of Erwin Wurm at the Academy of Applied Arts in Vienna, and gained an MA in Visual Arts at the Academy of Fine Arts in Belgrade in 2004.

Since the beginning of his career in Belgrade in the mid-1990s, Dejan has been exploring the relationship between consumerism and childhood, and analyzing identity formation and the stability of representational forms. Most of his paintings, drawings, objects, videos and installations employ the processes of recycling, copying and reenacting, thus creating patterns that simulate mechanical reproduction, and criticize the homogeneity embedded in popular culture.

Kaludjerović's work is part of many private and public collections, among others, MUSA, KONTAKT, STRABAG collection and collection of the Artothek des Bundes in Vienna and Salzburg Museum der Moderne, October Salon Collection, City Museum Belgrade, APT Berlin etc.

He has exhibited internationally at numerous solo and group shows in Europe, USA, Australia and Asia: Artium Museum, Spain; Kunstlerhaus Vienna; Santa Maria delle Croci Ravenna (solo); Museum of Contemporary Art Belgrade (solo); 1st and 4th Beijing International Art Biennale; CAC Vilnius, Museum of Contemporary Art Vojvodina; Cittadellarte - Fondazione Pistoletto, Italy; Essl

Museum (solo); Tokyo Wonder-site – Institute of Contemporary Arts; Kunstpavillion Innsbruck; 28th International Biennial of Graphic Art, Ljubljana; Kunsthalle Krems; 43rd, 44th, 45th, 46th and 55th International October Salon Belgrade; Museum of Modern Art Saint-Etienne; 2nd Bucharest Biennial of Young Artists; Landesgalerie Linz am OÖ Landesmuseum, Linz; Prague Quadriennial and Manifesta 4 (archive project), Frankfurt, Germany.

Kaludjerović is the winner of Sazmanab Contemporary Art Center Residency, Teheran, Iran for 2015 and YARAT Residency, Baku, Azerbaijan for 2014. He won the 55th October Salon Award, Belgrade, 2014 and o Atelier Tokyo for 2011 (Studio and traveling fellowship of 6 months provided by Bundesministerium für Unterricht, Kunst und Kultur). Dejan is winner of the CEC Artslink Scholarship for 2008, which included a residency at the Santa Monica 18th Street Art Center in the USA as well as the Unidee residency in Cittadellarte – Fondazione Pistoletto, Italy in 2005, and a three-month Kultur Kontakt Austria residency in Vienna in 2002.

He lives and works in Vienna and Belgrade.

'Je Suis Malade' ("Halım olubdu yaman")
videosunun çekilişinden

View of production process:
of the video 'Je Suis Malade'.

Uşaqlarda hər şey yaxşıdır

Sabahki gün bizə nələr gətirdi? sualı dünyada ən sadə sual olmaqla yanaşı, həm də ən çətin sualdır. Olduqca şəxsi və olduqca ümumi səslənən bu sual bir adamın da, bir ailənin də, bir icmanın da verdiyi sual ola bilər. Bəs, doğrudan da, sabahki gün, görəsən, bizə nələr gətirdi?

Gənc bir cütlüyün sabiq Yuqoslaviyada çəkdiyi bu fotosəkil, demək olar ki, dözülməz sentimentallıq saçır: körpünün üstündə duran iki gənc... onlar, sanki, ömrün astanasından gələcəyə boylanırlar... körpünün altından axan suyun şiriltisi da eşidilir... Onların geyimi və saç düzümü XX əsrin 60-cı illərin axırlarından xəbər verir – nostalji təsirli olduğuna görə artıq romantik görünən bir dövrün fotosu. Ancaq bu foto müəyyən mənada saxtadır. Əslində, Dejanın valideynləri o körpüdə ayrı-ayrılıqda şəkil çəkirmişdilər, gördüyümüz foto isə rəqəmsal calama yoluyla həmin iki şəkildən düzəldilib. Bu balaca yalan qarşımıza başqa bir sual çıxarır: görəsən, iki şəxsin öz həyat təcrübəsini bir-biriylə paylaşması mümkündürmü, yoxsa həyat elə hər zaman təkbaşına keçən səyahətdir? Görəsən, dövlət öz vətəndaşlarına əbədi səadət üçün zəmanət verə bilərmi? Məlumdur ki, çətin verə bilər. Elə buna görə də yaxşıdır ki, biz sabahın bizə nələr gətirəcəyini heç vaxt bilmirik. Amma nağılların “və indən bəri xoşbəxtlik içində yaşadılar” kəlməsindən səslənən nikbinlik nağıldan başqa bir şey olmasa da, xoş xatirə bəsləməyə bizə kömək edir, hər bir uzunmüddətli layihə üçün də çox önəmlidir.

Dejan Kaludjeroviç davamlı olaraq *Halım olubdu yaman* (*Je suis malade*) layihəsi üzərində işləyir. Bu layihə, eyniadlı mahnının – fransız ulduzu Dalidanın ilk dəfə 1973-cü ildə ifa etdiyi populyar hitin uşaq ifasında necə səslənməsini göstərən videolar dəstindən ibarətdir. Layihə üçün video-çarxlar indiyəcən Sloveniya, Avstraliya, Ukrayna, ABŞ və Azərbaycanda çəkiliblər. Olduqca sadə düşünüldü: qaranlıq otaqda tək-tənha duran balaca uşağın videosu çəkilir – kədərli görünən uşaq heç anlamadığı

bir xarici dildə tərki olunduğu, ələcsiz qaldığı və özü özünü məhv etməsi barədə oxuyur. Uşaqların heç biri fransız dilini bilmir, amma lap bilsə belə, nə cür duyğular barədə oxuduğunu dərk etməsi əsla mümkün deyil. Yenə də, balaca artistlər əllərindən gələni edirlər ki, TV-lərdən gördükləri müğənnilərə bənzəsinlər. Mətnin əksər səviyyələri uşaq aləmindən xeyli uzaq olduğuna görə, uşaqların bu mövzu mücadiləsi çox təsirli və eyni zamanda məzəli görünür. Uşaqların necə həm müəmma, həm də əzm ilə sabahın onlara nəyisə gətirib-gətirməyəcəyi haqqında oxumaqları lentə alınır. Onlar sonsuz verilişlərə, şoulara, MTV-lərə baxaraq ibrət alırlar, necə geyinməli, necə görünməli, necə davranmalı olduqlarını öyrənirlər, lap elə biz böyüklər kimi. Axı biz də həmin şou və xəbər kanallarına belə bağlayırıq və nəyin baş verdiyini, bu barədə nə düşüncəmizi, nə hiss edəcəyimizi bizə deməyi onlara həvalə edirik. Gerçəkdən uzaq işləri vəd edən, qəliz və təmtəraqlı ideoloji cümlələrlə danışan siyasətçilərin, Yer üzündə hər şeyə dair öz dolam-dolaşığı sərhinə verməyə hazır media ziyalılarının, cəmiyyətin dərdini çəkən məşhurların balaca, sevimli təkrarı olan bu uşaqlar çox tez öyrəndilər ki, həyatda hər şeyi həll edən xarici görünüşdür. Onlar qlobal media mədəniyyətinin ən yaxşı mənsublarıdır və hamısı bir ölkədən gəlirlər – sehirli TV-land ölkəsindən, harada ki həyat yalnız səhnə işığında cərəyan edir. Bütün bunlarla yanaşı, Kaludjeroviçin işində olduqca qiymətli məqamlar da az deyil: onun balaca qəhrəmanları bəzən qətiyyətsizlik keçirib tərəddüd edirlər, utanıb-çəkinirlər, böyük dramatikizmin və mürəkkəb melodiyaların öhdəsindən gələ bilmirlər və onların səmimi, real hissləri sızaraq üzə çıxırlar.

Kaludjeroviçin *Müsahibələr: çənbər, ip, aşıq və qum* silsiləsindən olan, məkana uyğun qurulmuş *Əlifba kublari* audio-instalyasiyası beş ölkə (Serbiya, Rusiya, Azərbaycan, İtaliya və Avstriya) uşaqlarının müsahibələrindən ibarətdir. Hər ölkədə müxtəlif sosial, mədəni və etnik qrupları təmsil edən uşaqlara çətin olmayan eyni suallar verilir. Onların cavabları bəzən quru, bəzən məzəli səslənərək, ailədə eşitdiklərinə, məktəbdə öyrəndiklərinə və ya KİV-lərdən bildiklərinə əsaslanırlar. Onlar hələ çox balacadırlar ki, öz şəxsi mövqeləri olsun, odur ki, bu uşaqlar təbiiyə aldıkları mühitin ab-havasını əla əks etdirirlər – ətrafdakıların ümid və xurafatlarını, yeni dünya görüşü və köhnə ədavətlərini, ən yaxşı və ən pis hər nə varsa hamısını. Onlar sabahın bizə nə gətirəcəyini təcəssüm etdirirlər. Bu, bəzən qorxunc, bəzən isə çəkici olur.

The Kids Are Alright

What did tomorrow bring us? is the simplest, and at the same time most difficult question in the world. It is deeply personal and quite general; a question that can be posed by an individual, a family, a society What did, indeed, tomorrow bring us?

This photograph of a young couple, taken somewhere in former Yugoslavia, exudes almost unbearable sentimentality. Two young people standing on a bridge at the beginning of their life together, looking at the future and the sound of water under the bridge. Their clothes and hairstyles are from the late sixties, a period already romanticised by nostalgia. But that photo is a kind of fake. It is, actually, created from two digitally manipulated photos of Dejan's parents, taken at the same place. This little deception poses yet another question: can two people truly share life's experiences, or is it always an individual journey? Can a state guarantee eternal happiness to its citizens? The truth is that it probably cannot, and that is why it is a good thing that we can never really know what tomorrow will bring us, but the idea of 'happy ever after', however delusional, is an essential fairy-tale element in any long-term project, and helps to create beautiful memories.

Dejan Kaludjerović's ongoing project *Je suis malade* is a series of videos of children singing the same song, a big 1973 hit for French diva Dalida. So far, the videos have been filmed in Slovenia, Australia, Ukraine, USA and Azerbaijan. It is a simple concept, a video of a small child, filmed in a dark room, looking lost and lonely, and singing a song about abandonment, desperation and self-destruction, in a language they do not understand. None of the children speak French, but even if they did, they would never be able to comprehend emotions they

are singing about. Still, small-scale performers are doing their best to emulate singers they see on TV. Their struggle with the material, incomprehensible to them on several levels, is moving and amusing at the same time. The artist captures both their bewilderment and their determination, as they sing about something that tomorrow may or may not bring them. They are raised on endless media spectacles, reality shows and MTV, showing them how to dress, look and behave, just like we, the grown ups, are relying on that same media and those news channels to tell us what is going on, what to think and how to feel. Endearing miniature versions of politicians making unrealistic promises, using big, bombastic ideological phrases, media intellectuals giving barely understandable comments on every subject under the sun, socially conscious celebrities, these kids have learned early in life that appearance is everything. They are the best representatives of global media culture, as they all seem to be coming from the same country, a magical TV land, where living under the spotlight is the only way to live. But, Kaludjerović's work manages to capture precious moments of insecurity, embarrassment and confusion when his tiny subjects cannot deal with complicated melody and big drama, and when real emotions shine through.

Kaludjerović's series of shine site – specific sound installation *Alphabet Cubes* / from the series *Conversations: Hula-hoops, Elastic, Marbles and Sand* represents interviews with children between ages six and ten from five different countries (Serbia, Russia, Azerbaijan, Italy and Austria). In each country, a group of children from different social, cultural and ethnic backgrounds are asked the same simple questions. Their answers, ranging from touching to hilarious, are based on what they hear in their family, learn in school or get from the media. They are still too young to form their own opinions, so they represent a perfect reflection of the environment they are raised in: hopes and prejudice, new worldviews and old animosities, the best and the worst of the world that surrounds them. They represent what tomorrow may bring us, and sometimes it can be scary, while at other times thrilling.

*'Je Suis Malade' ("Halim olubdu yaman")
Azərbaycan variantı - ifa: Fidan (2014)
HD video, 4'38"
Buraxılış 1/5 + 2 AP
Rəssamın və Bianconi Qalereyasının icazəsi ilə*

'Je Suis Malade'
Azerbaijani version – feat. Fidan (2014)
HD video, 4'38"
Edition 1/5 + 2 AP
Courtesy of the Artist and Gallery Bianconi

Naxoşam (Halım olubdu yaman)

Daha arzum yox, daha siqaret çəkmirəm,
Hətta hekayətlərim belə yox.
Zəhlətökənəm sənsiz, eybəcərəm,
Yataq otağında atılmış bir şey kimiyəm.
Ölmürəm həyatı yaşamaq üçün daha,
Sən gedəndə o, dayanır axı.
Daha yox həyatım, hətta yatağım belə,
Vağzaldakı perrona dönür
Sən çıxanda yoxa.

Naxoşam, təpədən-dırnağa naxoşam
Məni axşamlar tərək edib gedib sanki yenə anam.
Məni ümidsizliyimlə təkbətək qoyub sanki yenə.
Naxoşam, tamamilə naxoşam.

Bilinmir nə vaxt gələcəksən,
Bilinmir nə vaxt gedirsən.

Bu artıq iki ildir ki, belədir az qala,
Və heç vecinə də deyil.
Qayadan, günahdan yapışdığımtək,
Yapışırım səndən.
Yorulmuşam, artıq mənlik deyil,
Özümü xoşbəxt göstərmək,
Mən olmayanda tək.
Hər gecə içirəm,
Eyni cür dadır bütün viskilər,
Sənin bayrağın altındadır bütün gəmilər.
Hayana gedim mən daha bilmirəm.
Sən hər yerdəsən...

Naxoşam, təpədən-dırnağa naxoşam.
Öz qanımı sənin bədənində qovmuşam.
Sanki bir ölü quşam, amma sən...
Amma sən yatırsan. Mən naxoşam,
Büsbütün naxoşam.

Məni bütün mahnılarımdan elədin məhrum.
İçimdən tökdürdün sözləri bütün,
Var idi amma nə vaxtsa istedadım,
Sənə rast gələnə qədər...
Bu sevgi məni məhv edir,
Belə getsə, görünür,
Bir radio yanında, tənhalıqda öləcəm,
Bir axmaqtək, özümü dinləyərkən.

Naxoşam, təpədən-dırnağa naxoşam
Məni axşamlar tərək edib gedib sanki yenə anam.
Məni ümidsizliyimlə təkbətək qoyub sanki yenə.
Naxoşam, elədir ki var, naxoşam.
Məni bütün mahnılarımdan elədin məhrum.
İçimdən tökdürdün sözləri bütün,
Ürəyim də büsbütün naxoşdur.
Ey! Sən! Dörd yanı səngər!
Eşidirsən?! Mən naxoşam!

I Am Sick

I can't dream any more, I can't smoke any more,
 I don't even have a history any more.
 I am ugly without you, I am dirty without you,
 I am like an orphan in a dormitory.

I don't feel like living my life any more,
 My life stops when you leave.
 I don't have a life any more and even my bed
 Turns into a platform on a train station
 When you leave.

I am sick, completely sick.
 Just like my mother when she used to go out at
 night,
 Leaving me alone in my despair.

I am sick, perfectly sick.
 You arrive - one never knows when,
 You leave again - one never knows where to.
 And it's been nearly two years
 Since you last gave a damn.

Like on a boulder, like on a sin,
 I am hooked on you.
 I am tired, I am exhausted
 Of pretending to be happy when they are here.

I drink every night but all the whiskies
 Taste the same to me,
 And all the boats exhibit your flag.
 I don't know where to go anymore, you are
 everywhere.

I am sick, completely sick.
 I pour my blood into your body,
 And I am like a dead bird when you are asleep.

I am sick, completely sick.
 You have deprived me of all my songs,
 You have emptied me of all my words,
 Though I was talented prior to your skin.

That love is killing me and if things keep going,
 I'll die all alone with myself,
 Near my radio like an idiotic kid
 Listening to my own voice that will sing.

I am sick, completely sick.
 Just like my mother when she used to go out at
 night,
 Leaving me alone in my despair.

I am sick, that's it, I am sick.
 You deprived me of all my songs,
 You emptied me of all my words,
 And I have a sick heart
 Surrounded my barricades.
 Can you hear me? I am sick!

Я больна

Я больше не мечтаю, я больше не курю,
 У меня даже больше нет историй.
 Я отвратительна без тебя, я некрасива без
 тебя,
 Я похожа на брошенную вещь в спальне.
 Я больше не горю желанием, жить этой
 жизнью,
 Ведь она останавливается, когда ты уходишь.
 У меня больше нет жизни и даже моя
 постель,
 Превращается в вокзальный перрон,
 Когда ты исчезаешь.

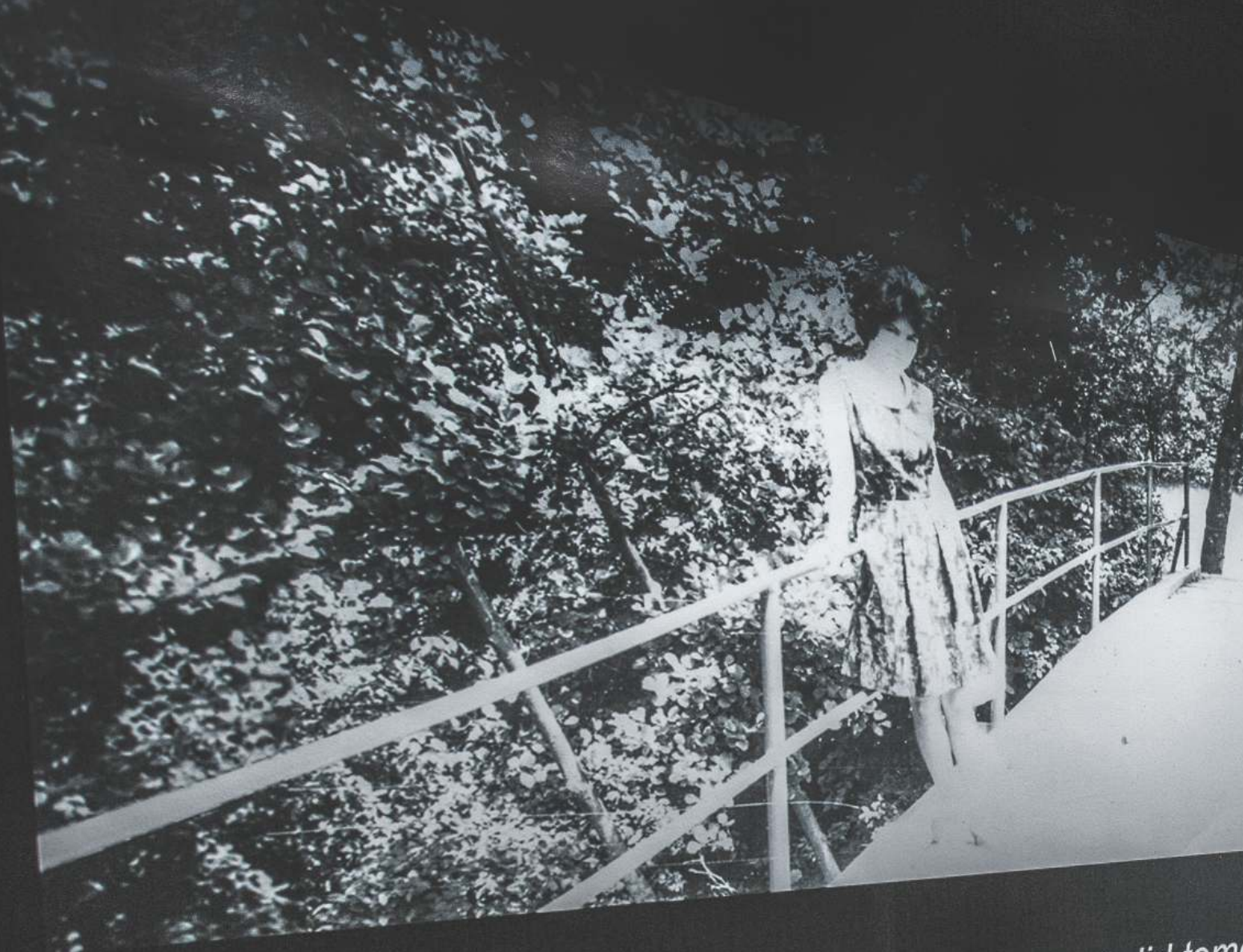
Я больна, совершенно больна
 Так, как когда-то, когда моя мать уходила
 вечерами.
 И оставляла меня с моим отчаянием наедине.
 Я больна, совершенно больна.

Неизвестно, когда ты придёшь,
 Неизвестно, куда уходишь.
 И это длится уже почти два года,
 Что тебе наплевать.
 Как за скалу, как за грех,
 Я хватаюсь за тебя.
 Я устала, у меня больше нет сил,
 Делать вид, что я счастлива,
 Когда я не одна.
 Я пью каждую ночь,
 И все виски для меня на один вкус,
 И все корабли под твоим флагом.
 Я больше не знаю, куда идти.
 Ты повсюду...

Я больна, совершенно больна.
 Я переливаю свою кровь в твое тело.
 И я как мертвая птица, а ты...
 А ты спишь. Я больна,
 Совершенно больна.

Ты лишил меня всех моих песен.
 Ты вытряхнул из меня все слова,
 Хотя у меня был талант,
 Пока я не встретила тебя...
 Эта любовь уничтожает меня,
 И если так будет продолжаться,
 Я умру одна рядом с радио,
 Как идиотка, слушая собственный голос.

Я больна, совершенно больна.
 Так, как когда-то, когда моя мать уходила
 вечерами,
 И оставляла меня с моим отчаянием наедине.
 Я больна, это так, я больна.
 Ты лишил меня всех моих песен.
 Ты вытряхнул из меня все слова,
 И мое сердце абсолютно больное.
 Эй! Ты! Окруженный баррикадами!
 Ты слышишь?! Я больна!

What did tom

İnstallasiyadan görüntü:
Sabahki gün bizə nələr gətirdi?
Plakat, vinil üzərində çap, səs, 63 dəq. (2001 - 2014)
546,5 X 373,0 sm

Installation view:
What Did Tomorrow Bring Us?
Poster, vinyl print, sound, 63' (2001 – 2014)
546,5 cm x 373,0 cm

“Əlifba kubları”

*“Müsaibələr: çənərbər; ip, aşıq və qum” silsiləsindən
Azərbaycan variantı (2014)*

yeddikanallıq səs və 45 ədəd taxta kublar instalyasiyası (MDF fibrokartonu, akril boya, müxtəlif ölçülərdə, 72°)

Buraxılış 1/5 + 1 AP

Rəssamın və YARAT-ın icazəsi ilə

What is politics?

'Alphabet Cubes'
from the series *Conversations: Hula Hoops, Elastics, Marbles and Sand*
Azerbaijani version (2014)
Seven channel sound installation with 45 wooden cubes, MDF, acrylic, variable dimensions, 72'
Edition 1/5 + 1 AP
Courtesy of the Artist and YARAT

Mətnlər...

Marina Martić – Serbiyanın paytaxtı Belqradada yaşayan yazar və müstəqil kuratordur.

Serbiyanın və ətraf regionun bir çox jurnal və başqa nəşrlərin əməkdaşı və baş redaktoru kimi çalışıb; 1999–2002-ci illərdə Belqradada Təsvirlərin Tarix və Nəzəriyyəsi Məktəbində lektor və kurs rəhbəri olmuşdu; 2002–2008-ci illərdə Belqradın Müasir İncəsənət Muzeyində kurator olub və burada Vim Venders, Françesko Vezzoli, Villi Doerti kimi sənətkarlarla əməkdaşlıq edib. 2008-ci ildən başlayaraq müxtəlif sərgilər və incəsənət layihələrinin təşkilatçısıdır. Maraq göstərdiyi əsas mövzu – incəsənətlə populyar mədəniyyətin bir-birinə qarşılıqlı təsiridir.

Texts by...

Marina Martić is an independent curator and writer from Belgrade, Serbia.

She has worked as editor and collaborator in many art magazines and other publications in Serbia and in the region, was lecturer and course leader in The School of History and Theory of Images in Belgrade (1999 – 2002) and curator at The Museum of Contemporary Art in Belgrade (2002 – 2008) where she worked with Wim Wenders, Francesco Vezzoli and Willie Doherty, among others. Since 2008, she has organized various exhibitions and art projects. Her main interest is the correlation between art and popular culture.

© YARAT Design

Mətn / Text: Marina Martić, Dejan Kaludjerovic

Foto / Photo: Fəxriyyə Məmmədova, Emin Əzizbəyli

Bu kataloq sərgidə yayılma məqsədilə çap olunub /
This catalogue is published to coincide with the exhibition

500 ədəd / pieces

CBS Mətbəəsi

2014 - Bakı, Azərbaycan

Bakı, Azərbaycan, AZ1001, İçəri Şəhər, Kiçik Qala küç., 5
Tel.: 012 505 2323, 012 505 1414 / info@yaygallery.com

YAY

Y A Y G A L L E R Y

